

xv E
725

[Caillaut et Martineau] Pièce 1. Daunou 1204 - Pellechet
2 - 1181 - 2629
3 - 295 - 4079
- [Caillaut et Martineau] 4 - 1199
5 - 978 - 4964 A
6 - 977 - 4867.
7 - 1184 - 3510
8 - omis. -
(v. autre ex. [757] 391
9 122 -

7.

Emita diueꝛsarum quatuor viaꝝ

Fratrem ſuū mgr̄m ioānē chabutū vtriuſqʒ/iu
ris baccalariū: guillermꝰ chabutus hac epiſtola
plurima ſalute. impartit

Quanta ſollicitudine. qui de
philoſophia vba. fecerunt.
hanc dilexerūt ſemitaʒ que
ad viam virtutis perducit.
nichil arbitrantes preſtāti-
uſ: eſſe iter mortaliū monu
mēta ꝙ virtutū animum or
nare triumphis. Quapropt
ōniū cariſſime nōūꝙ ciuiliſ
puēturū columē iuris: aiad
uertēs hāc diuerſarū quatuor ſemitā viarum paucis
abſoluere volui: quo ōniſ humane cōditionis paſſio:
ad partē meliorē greſſꝰ maturaret. nā ſatiſ memo-
ria proditum ē. cū ocio vna litterario operā nauare-
mꝰ. noſtros iuueniles frenaſſe motꝰ. ideo ne tuorum
videremur immemores beneficiorum) qm̄ tales ode-
rūt omnis) noſtra tibi lanugo ꝙ breuiſſime opuſculū
tuo eloqētie torrētj corrigj iubet. nam ingeuij acerbi
tas nichil) quod quītilianꝰ precipit imitari voluit vt
lima. temporis ꝙ ſpacio laribꝰ ꝑpriis mēdas oculis)
vt ita dicā) liceiſ emēdaret nā ſciebat ꝑcliuiorē:) ad-
malū potuiſꝙ ad bonū) cōplexionē eſſe. nec iacula li
uoris vitarj poſſe. neminē cōſtat: gl'am ſine inuidia cō
parare. his miſſiſ ad cauſā q̄ me coegit. hec onm̄ po-
tiſſima ē. Quia vt ſaluſtiꝰ inquit: memoria noſtri ꝙ-
maxime duratura ſi bone artis famā querimus. cete
ra in auraſ celeres volāt. Quid delectabilius cū cor
pora teneris exunt exuta medullis: gloria tamen vi-
nāt? Quid mētē maiori dolore. terere poteſt: q̄ ſine

laude viuit: exitet animum virt⁹. qua patrij fines li
quūt onis. que sola ad sydera vehit. que miseros bea
tos reddit vita mortaliū q̄ ratione cūcta moderari=
volunt. nā tu ba cicero orator hos mori timere dixit:
cū quib⁹ eor̄ morte. gloria sopita manet. nā hec bona
seculi labuntur. diuitiarum q̄ȝ copia alij formidolosa.
necnō virtuti īimica nā iuuenalis magni misera est
custodia cēs⁹. Legere maiores non pigeat. quāta dili
gētia caduca spreuerūt. ne quicq̄ȝ ingenio detrimen
ti forent. vt liberi⁹ studio vacare potestas esset. nā sa
pietū virorū prudētia. p̄teritor̄ | p̄sētū. / ac futurorū:
cas⁹ metit. quo extremū fati diē ratione d ucant. q̄=
passionis arbitrio facta p̄pēdit: is incaut⁹ ōnia peri
cula ruit. ¶ Iā receptui epistole canēdū est. qm̄ nich
il tā lepidū: quod diuturnitate nō sit tediosum Uale.
germani q̄ȝ memor esse velis:

¶ Epigrama ioānis chabutj ī / porternitatē mortis: que
nullis parcit. s; sua iura ōnib⁹ equat.

Mors necat: ⁊ dubit iaculādo / corpera telis
¶ Exiliq̄ȝ iacent: morte sepulta domo
Vibrat ⁊ ardēt calcādo lumina forme
¶ Sūt spoliata suis ōnia tecta bonis
Ponderat equali subeūda pericula casu
¶ Maxima cū paruis iura tenēda manēt
Orta petūt p̄prios redeūtia queq̄ȝ recurs⁹
¶ Illo depereūt nō reditura die
Et que iā duros valuit tolerare labores
¶ Lucebit superis vita beata polis

at

Demergit rigidis mors frigida corpora saxis
¶ Sed volat eternas spiritus inde domos
Frangitur et cuncte tunc/moles marmore/septa
¶ Sic decus a seclis morte ruente cadit
Summa dei nullo marcescunt gaudia cursu
¶ Gaudia sunt que bonis non caritura viris
Spicula liuoris compescas morte medullis
¶ Et precor eterni sepe memento rogi
Cetera vanarum secernes pondera rerum
¶ Migres in premii lumina clara poli

¶ Incipit prologus diuersarum semite quatuor viarum. mortis memoratiua necnon a viciis ad virtutem perductiua

¶ Mors

Hac cur. tam varia/fragilisque huius mundi gloria. que nullis perpetua manet.

¶ Vanitas

Omnia sunt hac ratione producta. vt nostra queat: satiari voluptas.

¶ Adolescens

Quid optabilius rerum natura produxit. quam vt dies animo leto preterire valeamus

¶ Ratio

Te in humanos vsus deduxit. vt cuncta virtute/metiaris quid magis alienum virtute: quam sine ratione facta gen

¶ Mors

Si nostra q̃ sint acerba potestatꝭ iura: corde medite ris. facile cetera bona p̃mes

¶ Vanitas

Cur vultus pictos tanta caligine opacos. oculis obii cis cur manẽt corpora tenerꝭ vacuata medullis: cur nullo q̄ quõdã radiabat) siut tincta colore. quo vltim e p̃lia mortꝭ formidolosa ẽẽ queant.

¶ Adolescens

Gemales etas dies deducere gaudet. nã medicoꝝ ra tio plurimũ mẽtẽ delectat. nam vita leta. etatẽ flori dã reddit. Spirit⁹ vero tristis desiccat ossa.

¶ Ratio

Interea dubus labuntur tempora rebus
¶ Et nulloꝙ manent preterẽũda die

¶ Vanitas

Planct⁹ tristes. gaudia letos decet. si talia ꝑgere vo les. nobis ẽ alteri⁹ ꝓpria querẽda dom⁹. nã diuersoꝝ qualitas eodẽ manere nõ potest

¶ Ratio

Quj nichil prudẽtie pẽsi habꝫ. õnia p̃ceps pericula. labẽtꝭ demergit tempora vite.

¶ Adolescens

Omnia) vt nõnulloꝝ ẽ sẽtentia philozophoꝝ) quj ad- nichillũ ꝓuẽtura credunt. satius ẽ ꝙ iocumde vitã p- terire q̃ silẽtio. m stos imo pectore ostẽdẽ questus

¶ Vanitas

Dic qua ratione: sũmus rerum conditor vniuersa pro duxit. nichil enim ortum qđ ratio nõ põderet.

¶ Ratio

Ut natura que cōditionj vite fragili. necessaria sint querat: diesq; vsq; extremū fati diem perducat

¶ Adolescens

Cur ergo mores carpere desideras: cū his que pducta sunt gaudere optemus

¶ Ratio

Laciuiis gaudet iuuēt⁹. nisi semitis semī: gubernet quorum voluptates sopite iacent.

¶ Vanitas

Quid iuuat: latebras querere terramq; plorando petere ac comitatē vitare/ h mortuj potissima nō viuentl signa sunt q lucem. e. med io linquere querit

¶ Adolescens

Certū ē: nam omni etati propria ɔgruit operatio. nob voluptas. senectutj p̄teritoꝝ recordatio. que ad viā salutis dimissa viciorum semita: ducit.

¶ Mors

Omnis eadē apud ōnes. nā momēto cuncta lab āt. nemo aduersis. nec prosperis viuere speret. frenj copia honoris. mortem premere nō potest sed equali libra omnia cernit

¶ Adolescens

Certa ē mortaliū periodus. quā p̄terire neminem patet ideo sine ludibria mundj imiteris. nulla spes proprte ria maior viuendi esse potest

¶ Ratio

Secūdos successus nobi s. supreme meditatio mortl donat: nam q suj finis memor ē: omnia disponit. nichil precipitem reddit. nec vnq; gesta immatura celeritate librat.

¶ Mors

Per me nulli crimina scelerati occultant: omnisq̄ auaritie ardor cessat. ergo stultū ē cumulare: quod postmodū sum⁹ omnes deserturi: ⁊ cū satirico degēti viuere fato. libido coherceť quā) vt valerius) icrepare facili⁹ ē: q̄ sinere. Superbire. quid proderit? tādem forma: q̄ vanis nōnūq̄ ē causa amoris. ✠mibz sopita/ manebit. ingens ille dolor: cū momentaneum: perpetui causa dolorꝝ fiet. si hec aīaduertiins properabis nostros querere Lusus:

¶ Adolescens

Littus aras. saxea marmora pect⁹ obtenebrāt disce de. nā facie macilēta/oculisq̄ cōcauis. sunt h̄ pludia mortꝭ) q̄ mortales pauore terrēt. miseriā tuā ostēdis. ꝑ mens fraudib⁹: ac plena dolꝰ cūcta necas. oniū terribiliū. terribilissimū mors. nā tua h̄ ē natura. vt mel litꝭ ꝑmonib⁹ quēq̄ fallere velis. nostra ē ꝯsuetudo) vt vocē que finem ꝯstuit: audire nolit

¶ Mors

Nunc. nunc propera vertere mentem. h̄ beluarꝝ conditio. quarꝝ viuere/ac mori simile ē Sed dispar inest vite/ac mortꝭ exitus. nā bonus/sunt lucis. malis premia mortis.

¶ Vanitas

Quid narras? ne quicq̄ iuuētuti nocere possit. nā eucratice qualitati) vt sētētia ē medicorꝝ) nichil est contrarinm. sed meditatione mortis omnia leta tristia sunt. vitam dirimit:) pniciosa que cunctꝭ ē) mesti. ia

¶ Mors

Cursus fragilis: quantūq̄ pperat ānos īfimus ē. vt mēbra baculis similia sint. nec illud iuueñalꝰ verum

ē pedibꝰ me portē meis. nullo dextrā subeeūte bacil
lo. necnō ore balbutientj. fronte rugosa vultuqꜫ tur=
pj) perimus omnes

¶ Ratio

Cōcipis animo que nubila vultu: cuius forma: nullū=
delectat. sed nouissimorum memoriam pūtat: paucis
absoluit.

¶ Adolescens

Tu sēper gaudiū5 inimica: illa vero eoꝝ extirpatiua.
nichil meterret / donec extrema tunc veniet hora.

¶ Ratio

Sapiētū ōnibꝰ ꝓuidere: stultoꝝ interest: nichil medi
tarj / ꝫ seua eoꝝ ruina molestum pōdꝰ ingeret.

¶ Adolescens

Virtutꝭ elemēta iuuenū nō sunt. nā persiꝰ ille poe=
ta. de nobis sentētiā dixit. rerū sapiētia raro ante pi
lo5 accedere solꝫ. ꝫ senectꝰ viā prebꝫ vt nucibꝰ relic=
tis ad semina ꝑgamꝰ virtuti5

¶ Mors

Quj senectā: sperat plerumqꜫ eū atropos occat. nichi
l venturj certū ē. accipe ꝗ quod presens est.

¶ Sanitas

Nō poteris cōtēdere xbis. quietā sedibꝰ / liquo: quid=
odiosū magis: qꜫ iurj alterꝰ derogare.

¶ Ratio

Ceca es: eosqꜫ cecos ēē cogis: q tua ludibria querunt.
iuuenes iā ceruite q̄ oculis. facta ē sētētia paucis

¶ Mors

Veritas nullj parcit. ꝫ q̄ re ipsa sunt: ostēdit. nā sec=
ritas diu viuendj nōnūqꜫ homines finis facit immeu
mores

Adolescens

Vanitas triste copia rerū carere. sola paupertas ridiculo manet. pauperes latebras potuisq3 lumina q̄rūt quo mors sua. gaudia sumat. nā cū satirico/rara ē in tenui facunda panno.

Ratio

Quid times? nudos natura pduxit. terrāq3 nudi q̄rimus: nō sane ē metū/q talib9 felicitatē ponit: nulli proprium qđ mutari potest:

Vanitas

Cur ergo? plures cernimus: pompis lanarū. domorq3 cultu: triumphare. censusq3 posteris linq̄re. quorum copia: nobis/plurimum animi donant. vt ittidem optemus. que. maiores bona dicunt.

Ratio

Caput malorum peruersis: rerū copia extat. nam q temporalia spernit. vitā celibem comparat. bona h̄ caduca spine detrimētaq3 anime suut.

Mors

Nōne diuitias negliges? cū tādē periturū senseris? pauperibus/diuitibusq3:)nisi bonis)eadem ē iactura sepulcri. quis lacrimis commoueri non poterit. cum monumēta. parētū/amicorum/sociorum: ac omniū quorum= ossa ad primā puenerunt originē. cernet. que gramineo campo teguntur. sculptura longuo etatū spacio delet: miseria ē malorū cōditio q v̄tute spreta scelera q̄= runt. nā cū satirico superest cōstētia morbo

Adolescens

Plurima sunt iuuenum bona: forma. eloquentie munus: audacia. cognitio rerum. nō sine causa. nobis hec= uatura cessit. ideo haud animo molestias tolerare ḡ ues decretū est. et cū poeta pereat q crastina curat.

¶Ratio
Talia baculus senectutꝭ esse debēt. vt cū etatē matu ār pueneris: tuj sint ornamēta laboris. miser ē q̄ nullū argumentum sue vite preter annos habere potest.
¶Mors
Nam quantulacumq̄ corpora sint. mors sola ponde re librat.) nec dum talia dico) me toruis aspice modis .nam semel nature cedere est.
¶Adolescens
Quis te leta mēte cernere potest: iucumdos tristes: viuētes mortuos: diuites pauperes iuuenes canos. reddere soles. ac gaudia secul sola momēto perimis
¶Mors
Diuitum potentia nichil obest cōgeriesq̄ bonorum. ꝰ nōnūq̄ maioribꝰ. quibꝰ bona mētj grata sunt. par ue cōditionis. viuētibꝰ seue tristicia mortis animum grauiori dolore turbat.
¶Ratio
Incertū ē. ne melioris cōditionis dixerim: q̄ nōdum nature cessit: haud minime vitam vsq̄ extremū fatj diem duxit
¶Vanitas
Omnes periculis semper carentes viuere querimus
¶Ratio
Post gaudia luctus. maiorq̄ vite pars auxietate ma net. quanto dies ꝓtelamꝰ tanto cūcta deterius quip pe labi cernimus.
¶Mors
Nonne q̄ preclara potētiis arma pugna runt subac tj manu mortuj iacent: nichil ē quod mors nō ad vlti-

ma ducat

¶Ratio

Iā etas mollis labascit. nichil stabile quod sit rōnis moderatur lumine

¶Adolescens

Ostēde. q̄ sublimis gdū dignitatꝫ peruenire possim⁹.

¶Mors

Miserrima nōne cura rerū: cum suipiūs haberi non possit. ni diuina puidētia nostros dirigat actus

¶Adolescens

Nōne tuo more gressus gubernē: ne tāti cūctis impe rij: quo omnia potentia moderari possis

¶Mors

Satius nōnū q̄ penitere: q̄ calamitate/premi nā lon gua plurib⁹ mora. pniciosa manet. ideoq̄ sis nostri. semper memor nōis et te nebrosā senitam liques nostra q̄ gaudia. fines.

¶Ratio

Magna semper p̄mia que bonorū sanctitas morū de corat. sola mentes quietas reddunt

¶Mors

Per me omnis iniqnitas vanescit: puerorumq̄ nulla memoria. diuitiarum copia linquitur. pompe mundi in auras celeres pgunt. qui plurimum laudis cupidi satiati manent. mortis timor precordia terret. nam= quocumnꝫ pergant. mors manet omnes

¶Ratio

Qui sine meditatione verba pfert: nonne is insipien tū numero arbitrandus ē: oratū satis rōni cōforme=

dictū ē. emissū irreuocabile verbū.

¶ Mors

Accede: quē lanugo vult⁹ depigit. et rara animum prudētia donat. an temp⁹ mortalib⁹ quicq̄ eternū ꝑmittat: audi subito ōnia labūt. nec stabile qđ genitū ē

¶ Vanitas

Penates querere extnos: nā tedia prebes quis enī me mori mēte/cogitās: prosperos dies periodo) que breuis ē.) perducere potest.

¶ Ratio

Justia nā iuuenum constantis semita gress⁹

¶ Sed ratio cunctꝭ semper habenda modis

¶ Mors

Quis iacula mortꝭ perimit: nō benedicēdi copia. nec corporꝭ fcta mēbroꝝ cōpo. nā par nob secli gl'a manz

¶ Adolescens

cōposite. vlla gerꝭ: ꝫ litea nauesq̄ necnō sitꝭ copiosa) q̄ bonos nōnūq̄ semita diutit rationis). mētē ꝑmit.

¶ Ratio ¶ Dubi⁹ reꝝ cas⁹: ꝫ trāquilla mētꝭ ꝑmia. nō reꝝ copia ꝫ sola sedatio donet sitꝭ nā seneca nō q̄ possidet pl'a ꝫ q̄ pauca/q̄rit diues ē ¶ Mors Cerne miseriā: cū aīma superos petit. moles trꝭ sepl'ta manet nec tātaꝝ onerata copia reꝝ. ꝫ velox āte supmā creatorꝭ sedē deuolat. momētoq̄ sue rationē vite reddit ura. precor q̄cūq̄ cernis. scel'a) q̄ stygyos lac⁹ demergūt) liq̄. ꝟtutēq̄ beatos mrotales. lena haud nūq̄ imacescibꝭi donat. tota mēte sincera prende. nam discedens nulla patroni concilia prosunt. ꝫ sola boni necnon mali premia gerit

¶ Adolescens

Nūc iuuat ⁊ cūtas secernere pectore curas
¶ Fercula sūt variis sēper habēda modis
Audi: delectant radiātis lumina phebi
¶ Menbraq́ȝ sint putri letificāda solo:

¶ Ratio

Nichil sanitati corporis deteri⁹. nā ciboꝝ copia subtilitas īgenij tenebrosa fit. vbi mima satietas existit. deni hec oīum origo vicioꝝ. nā improcēs corpore om nis esse cogit.

¶ Mors

Fercula. ꝟmiū cib⁹. quid ꝓdest. nā natura (vt boeti⁹ inquit) mi nimis contenta est.

¶ Vanitas

Omnis animo cura pellit. viuatitas īgenij donat. corp⁹ senile/iuuenile efficit. discedāt cure. veniātq́ȝ gaudia cūctis

¶ Mors

Nōne specula maiorū: q̄ humi iacēt: aīm penetrant. vt nonissimoꝝ recorderis. quid a mē decēti⁹ hominis q̄ȝ sue finis memorem esse: vixerūt vt tu: volnptas ad scelera mouet. nobisq́ȝ ꝑpetuo viuere ꝓmittit fallax ħ eni voluptas. qūa si quis cognoscat: q̄ȝ variis dolo rib⁹. ac curis sit plena. nō eā quisq́ȝ cerneret. ꝟ lōgius ab ea gress⁹ ꝓperaret. sisq́ȝ nostri memor nōis

¶ Ratio

Multos voluptas seducit. suiq́ȝ cōcilij patronos: cliētes. reddit ėrg̃ ne talia iuuentuti perniciosa sint: lin q̄ ꝙ pl⁹ amaritudinis/q̄ȝ dulcedinis donat. salten nobilitas/animi: seruari debȝ. nā cicero ludēdi modos ēē dixit. vnicuiq́ȝ etati decētes. librante ratione. vltra qūa nichil terrenis decoꝝ: ēē potest.

¶ Adolescens

Tu ne talia cẽses: q̃ doctrinis cũta vicis cur precor egregie oppositu regulã quã prima origine cepimꝰ moderarj cupis:

¶ Mors

Audj. si doctrinã teneas: ee õnis voluptatis vnde. sopite manebũt. nichil tã dulce: quod mors triste uõ faciat quis vnq̃ tutꝰ meditatione necis quieuit. quis auarꝰ: mīorj cupidiue: hac: effectus est. quis ambiciosꝰ: sitis honoris: hac certe: sedata. ꝑ me. mortal' vite semita recte patet.

¶ Vanitas

Jã iã: discedant q̃ diuersis/agitãt pectora curis: vide: q̃ harũ tramitem sequj desiderat. anxius viuit. haud illj quieta mens est. tacitꝰ ꝗ varia cervit. moribũdisq̃ similis/esse videt. rerũ suarũ negotia tractat quid maturnis vitam perimit: ꝗ sola cogitationum diuersitas.

¶ Adolescens

Hec nobis natura bona cõcessit. ꝟ illoꝝ finẽ ẽẽ neminj dubiũ ẽ. quapropter optarem aliquid comperire quod nũq̃ casu. aut fortuna separarj posset.

¶ Vanitas

Quid animj habes: an lusus mentj tediosi sint. ⁊ nos deliquere petis.

¶ Adolescens

Properãdũ ẽ. eo vt vestigia maioꝝ (q̃ solã felicitatẽ posuerũt) cõseq valeamꝰ. cũ quibꝫ bone artꝭ famã nactꝰ fuerit longua tecũ mora cũctꝭ ẽ semiã virtutis radicatiua

¶ **Hic ostẽdit qualit iuuentꝰ ad semitã ꝟtutꝭ gressus pperat**

¶ Vanitas

Cur tāta ē rationis potētia. vt mētes diu=tere possit. iuuēt⁹ que plurimū viciis dedita est. ad viam virtutꝫ p eā momēto cūcta scelera liquit.

¶ Adolescens

An nobis parta sit voluptatib⁹ mētꝫ tranquillitas:= perpetuo qꝫ donetur viuere. dicam: sed sūt talis magne tedia vite.

¶ Vanitas

Quorsum h: nā q̄diu corpus anime cōpagine viuit. bacul⁹ senectutꝫ: iura sūt quippe voluptatis

¶ Adolescens

Sepe exactis: corp⁹ semp triste manet frenaqꝫ rationis voluptas stigios lac⁹ tenebrosa mergit.

¶ Vanitas

Linq̄ quod amarꝫ ē: nā letātꝫ sola ē cōditio. vt omnia= silētio/ q̄ pterāda) finat.

¶ Adolecens

Hec pterenda/ finem⁹: ꝫ mētē terret quod a me pteri=re nō potest.

¶ Vanitas

Quid ē: nichil pauescere potest: cū nulla curarū congeries: aiā sollicitū coget. cur mestos/ pectore luct⁹:

¶ Adolescēs

Mors. mors/ mors. que nullj. parcis. p̄cordia necas. neqꝫ apex. nec diuitiarum copia. nec domorꝫ amplitudo. nec voluptatꝫ ludibria. me his emergēt pericur

¶ Vanitas

Cedo: solomōs sētētia/ mortem negligēdā ēē dixit: cuius/ meditatione: tranquillo ēē animo nemo potest.

¶ Adolescens

Hic tranquillitatis modus. vitā a viciis non diuertit. nam/satuis est te desertam liquere q̄ mens virtute sopita maneat

¶ Vanitas

Quid viuētꝭ: ac mortuj interest. si nos gressꝰ q̄ nrōs imitarj nolueris. nā satuis esset ōn j. primos p̄tē cursꝰ

¶ Adolescens

Pergūt omnia vnde orta sunt. nā manent sub te gra mora pericula q̄ medicorꝫ arte sanare nō poteris. sed dic cum satirico venientj occurrite morbo.

¶ Vanitas

Nōne. reges q̄ rēpuplicā moderāt vt longiorj etatis spacio dies ꝓlōgēt voluptatꝭ ludibria (vt dicis) q̄rūt.

¶ Adolescens

Omniū rerū satietas. nam superioris etatis gaudia. postreme senectutꝭ tristicia. dolorq̄ precordia p̄mit. nisi studio litterarꝫ ac virtute preditus sis.

¶ Vanitas

Plurimū salis verba fragrant: ꝟ naturalj lumine cō ꝑtū ē. vt diūsis vtꝰ applicata modis: minus vires imp tirj possit. ergo nostro iure. minꝰ doloris ingerāt acerba pericula mortis

¶ Adolescens

Molestū ē vbj morte: certa ꝑ icertꝭ dimittere licet. nā mortꝭ premia subis: certa honoris premia lnqui s

¶ Vanitas

Memora longuis diuitiarū copia: par ne cōditionis mortalium spatio temporis labitur. quid magis opt ādū. q̄ vt a: posteris dicatur. ꝟ potentis domꝰ. eiusq̄

p̃dia. sũt. quid ĩfimis liquit. soli⁹ gũis iactura sepulcri

Mors

Qui nostra semel modulamina secreta mēte pcepit facile spretos mũdi honores cernet cõtempuerenam quecumqȝ negligẽtia pereunt/grauis p subditis penas tolerare neccesse

Vanitas

Sapiẽtes dum magnis ducũt curis. nostra medelis sũt quippe iura pfatis.

Adolescens

Liberũ passionis qui nomẽ sapientis tent nec õn. trãquillu decet. nam rationi passioniqȝ nemo paruit. sed nr̃a tempestate. nomĩa mũdanoꝝ qui maiores rerũ cõgeries possident plurimũ sapiẽtes dicti sunt

Ratio

Penultimoꝝ laboꝝ. certamẽ sẽper cõmãdat. nõ premio donat qui sua neglecta tenet

Mors

Quid de magnis dicen: quoꝝ fama mõtes. preterit. nonne telis mortui. sunt.

Ratio

Hominib⁹ nulla data potestas: q̃ sũma dei cunctipotẽtis p rouidẽtia decreuit. cõtrariũ potẽtia mortalium quicq̃ possit.

Adolescens

Terret cũ subito luce degẽtes cedere cernim⁹. diuersasqȝ partes pergere licet. s nulla semita disparẽ necis casũ p̃bet. caueant q̃ tormẽta gehenne formidãt proximo quicq̃ detrimenti. bonis laborare nam pena laboranti semper manet

.b.

¶ Mors

Nichil medicoꝝ sciētia pꝛati morti ꝓdest. nā cū ple
rosqꝫ q̄ sublimi gradu deuehimtur: morbo tamē labo=
rant cernimus. deficere tamē. cū nulla nobis peritia
necnon rerū cognitio ꝓficere queat: q̄uis medicis cū
satirico plurima donāt muēra morbo

¶ Ratio

Probāda queqꝫ reꝝ cognitio disce. nec medicis quic
q̄ꝫ discriminis: ꝫ natura q̄ medicis p̄cellit gaudia se=
ua docet. nā nati sumus quo corpora spoliata pereāt

¶ Adolescens

Quid ꝓdest duris laboribꝰ corpora premi: uā diuersi=
tas patriaꝝ nichil nobis prebꝫ. quo dies lōgiores fa
ciamus. nā vides diuersos diūsis occumbere campis

¶ Mors

Omnia fallaci labūt lumina nube.
¶ Spicula sunt seue calce. p̄menda necis
Comprimat. et turpes deducere carmiē lusus
¶ Quod nūc hoc libro lr̄a scripta docet

¶ Vanitas

Mortis cogitatione. ꝑuersis peccatoꝝ p̄sātio donat
semitāqꝫ salutis q̄runt. nichil tā saxeū quod mors nō
diuertat. quo ꝑpetua quietis premia cōsequi queant

¶ Adolescens

Nō iiuria: vanitas diceris q̄ mortaliū bona. tāti exi
stimes: ea res enī in vulgꝰ prodita ē. vt q̄ plurima ma
nu subiecta tenet. cunctoꝝ ducē ēē cōstat. nā illud sa
tirici mēte haud excisum ē plurima sunt q̄ nō audent
homines pertusa dicere lana.

¶ Vanitas

Quid me flocci facis. p̄ me miseria/ omnisq̧ paup̄tas/ pellit. nā romanj cōsules quōdā patriarꝝ bellatores easdē vanitatꝭ semitas imitati sūt. cuius rej sētētia liquet: nichil horridū quod suauitate nō placeat

¶ Adolescens

Suanes ꝑfecto gressꝰ. nō metu pene. nec īfamie peccādū. nec opacitatē quere. iā versꝰ sophoclis pectora terrent v̄sꝰ ibic nichil occule: quādo tuens et cuncta audiens omnia reuelabit dies. proh dolor. vtinā saperēt ōnes: cū de romanis locuta es. vanitate pericula tolerarunt: ꝛ seruj viciis factj sunt

¶ Vanitas

Nescio: quis voluptatis modus hūc lares nostros visere coget. dic quj talia censes nec nostre minime es vanitatꝭ expers

¶ Adolescens

Cernite mortales vanj iā specula mūdj
Questigios mergūt naue ruēte lacus
Lubrica discedant animis iā gaudia cunctꝭ
Gaudia queq̧ viris ꝑniciosa: volant
Post cineres nullj saluabunt corpora honores
Sed dat̄ eterna cōditione domus
Sūma bonis. ꝧ . tetra mal̄. vos cernite cunctj
Ut valeat̄ recto tramite facta gerj

¶ Vanitas

Sermones sunt accipiēdj. sapiētꝭ officiū habere videris. q̄ maiores natu) quorꝝ mētes nulla p̄terit cognitio rerꝝ) doctrina. v̄tute. ac sapiētia. doces ꝫ missa

faciem⁹. ꝟ dic formose delectant oscula puelle

¶ Adolescens

Discede. q̄ malũ exiciale. ostẽdis. nõ pigeat iuuenes mẽtem cognoscere paucis. Omnis vanitas quantulacũq͛. origo ẽ alteri⁹. Sed libidinis magis premenda. vires animi / ꝟtutẽ bonaꝝq͛ studiũ litteraꝝ separat. nam ciceronis dictũ / Omni etati luxuria. turpis senectuti turpissima Quapropter virtus molli etate querẽda est nam nimirũ cõsuetudo vicit. ⁊ potissime malorum

¶ Vanitas

Nichil tã vanis inuisum: cũ dira iacula mortꝪ animũ penetrent. huius adolescẽtis copia ẽ q̄ meliores ꝑperatꝪ q̄rere. gressus cogor semitas alioꝝ diũtere vanas. haud mẽtꝪ ratione: vaniq͛ q̄ vanitati ĩdulgere q̄rũt

¶ Adolescens

Nõ parua ẽ iuuenib⁹ ventura prosperitatꝪ. ac tranquillitatꝪ animi: vtilitas si cernant. scꝪi labentꝪ tp̄a vani: lingua labascit. nã copia dicendi. orator lucescit. mediocritas tamẽ hos plurimũ iuuat. Quapropter extreũʒ ẽ vanitati dicẽdũ vale. ne iterum oculis laq̄os obiiciat. nã victorem a victo superari sepe videmus. et medicorum auctoritate) egritudo qñʒ recidiua deterior ẽ plꝛesq͛ blãdis perire ꝟmonib⁹ videm⁹

¶ Mors

Cerne lasciua iuuẽt⁹. quid vanitatꝪ ludibria ꝑsũt: mortales. ima demergũt ꝑpetuo q͛ dolore clausi manent nulla potẽtia liberare potest melius semitã nostre rationis imitari q̄ꝫ momẽtaneis seculi ludis mentes sopitas. donare

¶ Ratio

Nonne sententia iusti iob plurimū mentis pbet cum sūma clemētia datū penas cernere. quas scelaratos pati neccesse. clamore dixit. misereminj duplicj voce saltē quos ppinquos sciebat. si quis paulo corde cogitet. lamētablem miseriā. qūa criminosi. pdelictis tolerant tormēta mundj non. gaudia querere properareut. quid miseris dat: tādē quib9/nulla. spes quietl perpetue. post cuncta secula supremus couditor. talia decet. Benedictj. venite in regnum patris mei: maledectj in ignē eternū. Cerne precor nulla legū peritia/nulla mortaliū subtilitas/nulla regū potētia. nulla demqꝫ rhetorum facūdia pderit q: iudicis tali sētentia appellare poterit: dum talia cogito. nulla corporis pars cōsistere potest. viuas q̄diu tempora sinūt. & xp9 cogitationes crimine carētes. donet

¶ Adolescens

Quid ppest liuore quem q̄ prosequi. nam fine nostro cuncta penas probent precor sodales tranquilla mēte/sedataqꝫ viuere licz. quid pterea prodest complexionē carpere /sit/quies ppetua mentj scelā nrā pmat

¶ Ratio

Lōguo post tēpore fines: nostre rationis domos mente carpis. quid nobis natura prestantius donauit: q̄ nostros bues dies sciētia lumine qꝫ rationis tēpare

¶ Uanitas

Quid magnorum prudentia commodj prebz: si tanta mentis tenebrositas permanet nichil de fine cogitantes. q̄ plurimos hisce modis perire cernimus. temporalia q̄rētes. q̄ qetas domos donāt post tga ponētes

¶ Adolescens

Sj talia consequi possumus. quid magis delectabile necnō post labilē mūdj gloriam sedes tranquillas p

uenire/nõ copia rerũ q̃renda cũ bonoꝝ nulla desit copia. nõ timor popularꝪ (q̃ nos semita recta diuitit) mẽtes sollicitas donat. q̃ talia polj gaudia sũmj mẽte cogitat sincera sydera carpit

¶ Ratio

Maxima sũt bonoꝝ. q̃ semitas rationis durãte seclj tramite sectarj desiderãt talia sup̃mo munẽ manãt

¶ Adolesceus

Nulla mortalib⁹ pfecta cognitio rerum dat. q̃ nisi diuersoꝝ periculũ ratione prenderit cõmunis sẽtentia post prelia cõciliũ. cõcilij q̃ prudẽtia tempore cõpat nõ mirãdũ. semitas diũsorũ uõnullis modrarj semitꝪ

¶ Mors

Ultima iã cunctꝪ cursus ẽ meta labantis
¶ Mors: gerit obscura spicula tecta manu
Diuersas liceat pergas nunc tramitis oras
¶ Est semel et seuis mors q̃ premẽda rotis
Sollicitat lentos: properat nã q̃rere gressus
¶ Uita labantꝪ: nebula sola manet

¶ Adolescens

Mors demonstra semitam quo gaudia peruenire q̃ã mentẽ cuncta sollicitant nã reor tranquillã si premia rationis necnõ prudẽtiã. consequj possumus.

¶ Ratio

Si lasciuj mores a semita detorquent sola meditatione mortis) diuina bonitate prebente) partem meliorẽ properabis

¶ Mors

Nichil terrenis ppinquum. nulli q̃ nobis sodales. sed tamẽ nichil potestatis potẽtia mortj potest

¶ Vanitas

Caligo mētes obtenebrat quoniā morituros vanitas seducit. pōpasq; mūdi oculis obiicit si quid p̄terea meditationis quod mortales lanrea p̄petua douare potest cogitāt: nos vanescere/facim⁹. dicam non secur⁹ q̄ talibus periculis mersus nā pompa mūdi eiusq; gloria cito vanescit. noli q̄cūq; bonos q̄ris lumine gressus domos nostras solo momēto sectari

¶ Ratio

Sola mortaliū nūmoꝝ cura virt⁹ q; post mūmos q̄rēda quid magis coutrarium virtuti neminē cupidū. v̄tus diligit. mētē q; terreuis mersā nulla stumulatio ne q̄ clarū. donant ceruet

¶ Adolescens

Quid senib⁹ dicēdū. nā romani litterarū studiosi iuuenes bonis morib⁹ similitudine senū docebāt nunc vero temporalibus curam magis iuueuib⁹ p̄bentsatiri mētē cogitant. nece magis metuēda senectus

¶ Mors

Cumulēt cū tēporis dat̄ loc⁹. s; satius esset de fine meditari. Quero quis mortaliū tāte siti pecuniaꝝ: quo talia pēsitet. cum prelia morti corpus occupant. dolorquē lingua dicere nō posses sollicitudo q̄ seculi curas remonz. Quicūq; salutē perpetue quieti optant. sēper sui finis memores ēē velint

¶ Vanitas

Speram⁹ lasciuos corrigēre mores p̄petua nulla cogitatio rationis. lacheś q;plenos p̄ducat ad ānos sed mors cuncta necat

¶ Ratio

Discedāt quecūq; sollicitas mēti cogunt. nā sepe cō

siderandū qua ratione datū terris ꝑmanere. nā nullū momētū ꝑtransit quod postremis dieb⁹ quadrātē vsqꝫ reddere decebit

¶ Mors

Cerne si laruas sectari desideras. quas picturꝛ plerqꝫ vides. nā romanoꝝ ꝯsuetudo. mortuorū similitudines depigere quo ceterꝫ preclara gesta. luce carētū eosdē rectos tramites querere properēt. quod de me nichil ꝙ pictura: ni qa cōpago luce deget

¶ Adolescens

Juuenes qbus concessū. nōnū ꝙ diuersos pergere sit⁹ sint nostre lasciuie medicamina nā quocūqꝫ tempore ludibria querim⁹/tātū pernicies debili senectuti comparatur si talia finē postremū perfecter. sue prosperitatis nullus ꝑmanet honos.

¶ Vanitas

Preteritorū finis non ū ꝙ. deducit geudia lucis. iuuenes. nichil. potest perfectas reddere mentes ꝙ sapiētū semitas: cōcernere om̄ez criminū labē deuitare/ Quid nobilius ratione: quid destabili⁹ viciis maculari: procul talis vestigia vite

¶ Adolescens

Juuenū cōditio presētia considerare: docētē sinuoso tramite linqūt q̄ nociua querunt. fercula qꝫ bona doctrine precordia tempūt. nō sit caligo sed ratio facta librans

¶ Ratio

Presētia cernens latebras potuisꝫ lumina qro nic il doctrina. semitaqꝫ rationis rectos potest ostēder cursus

¶ Mors

Certū. sed properarāt cūcti. gaudia necis. non gaudia secli diuersusq̄ girus diuersaq̄ curricula gerens. lus⁹ nostri dolor-sodaliū distētia / pōpe / luct⁹. ceteraq̄ nos minime letificare solent gaudia nostra tene. sed secli diuersa cuncta cernis. plurimaq̄ bonis consulo linquere: discedant q̄ sydera querūt grauis moles q̄ premia nostra premit

¶ Vanitas

Quid prodest tāta sollicitudo prediorum cōparādorum. quid cumul⁹ numerose pecunie. quid: plures cēsus. nonne telo necis cuncta linques dices quid tibi prodest: paucis nec te longuo tempore sentētiā dicā. nichil nostri possunt cōcedere cēsus. nobis paruo licet degere cursu

¶ Ratio

Ludor̄ finē paucis dicem⁹. nā ratione cōstat cur diuersarū semitā viar̄ imponere licuit sinuosos plures cernim⁹ tramites sectari q̄ lucē tenebris obscurāt Quatenus caliginē lippidis oculis ratione tēperare possim latebris procedere satius. q̄ sopita permanere. si quis talia cernet nōnū q̄ rationis properabit querere gressus nō lepidi sunt certamina phebi sed lucis q̄ nostros possunt corrigere cursus

¶ Mors

Nichil iuuenib⁹ vetur̄ infaustū dū voluptate ducuntur tēpora q̄ eorū libidine moderāt nec saxea eor̄ puersa cōstātia bonis morib⁹ corrigi potest

¶ Ratio

Si labes eorū animis permanet. nulla speranda bo-

nitatis iudicia. sed licera monitione nonnūq͂ cupim⁹ ad nostros dirigē gress⁹. sed plerūq͂ dant rationi terga ventis.

¶ Vanitas

Tediosū. gressus preteritos relinquere cū voluptate magis gaudeant q͂ oia retione moderari ꝫ plurimū me delectat auctoritas medicorum. vt dolor sit medicina doloris q͂uis igitur deserere graue ē tamē anime vera salus cuncta scelera linquere

¶ Adolescens

Pungit scelerata quam dudū vita duximus. nunc liquet decorū. rationē sectari: peruersorū semitas linq͂re/quid tandē etas. sola nebula venti. trāsit⁹ q͂ bris sed superis eterno viuere datur/vbi sonore plecta lire musicorum melliflue artes cunctipotentis gaudia que om̄em sinphoniam superant aīaduerte igiť creatura mortalis si pro fluxis citoq͂ labētib⁹. velis supni. perdere gaudia celi. q͂ nullo sunt fine caritura. nō h⁹ sūt conditionis terre narum deliciarū q͂ subito tedio nos reddunt. ꝫ maior delectatio vbi temporis pfecta cōsistit completio discedant igitur quecūq͂ terrena. hanc lucis semitam perpetue optemus

¶ Ratio

Jam letas mentes reddis. cū velis nos. nostrāq͂ doctrinā sectari q͂ subacta frenis nihil lucet qudi potentia regū. peritia legū. rationen ūq uid temperantur. sed dic. caue ne diuersa pericula laq͂is voluptatis submergant

¶ Mors

Vide adolescens tutius ē. securos portus progredi q͂ assidua calamitate premi nōne memora sat prodiū

tū ē a superis non ē ad ima recursus ꝗ illic cōditio vi uēdi perpetua bonis nulla sunt tēporis momēta quo niā ꝰ labilis quam uati sumus etas. hora preterit. ꝗ q peuarum minime sunt expertes his hora momētum. longis temporibꝰ permanet. nullū profecto tempus breue vbi penarum cumulus.

Ratio

Ualete sed tamen donamus pauca loqui quo sēp sta bilis mēs pmaueat nā quod lōgiq̄tate actū crebri di rimi fluctibꝰ licet

Sanitas

Tanta penis mortalibus formido. cum tormenta ne cis propt scelera tolerare neccesse. tūc nulla gaudia seculi placent sed pro penis que finē non habēt pen- si nichil tenent

Adolescens

Caligo diuertit. quo presētia cogitemus. sed que ven tura. nichil terrent

Ratio

Cōplexio que quattuor consistit primordiis denotat rationē sectari qm̄ cunctas superare contrarium. sic igitur sola sit ratio que nostra facta perpendat

Mors

Nōne cernis dulcia lumina. deserere dulcesq̄ patri- os situs. necnon cumulo terre permanere

Ratio

Sic sūmus creator principio cōstituit quo semel sint proprie degustanda pericula mortis

Adolescens

Terrificat dubius subitus mortis casus. nam commu

nis sētētia nichil morte certi⁹. nichil hora īcerti⁹ esse potest. nā cernis busta. que paterna. tamen diuersis occumbere terris. sola virtus busta parat. nam potē ita dei nulli diuisa · cū tramite curs⁹ ĩte peregerit

Mors

Nullos bonitate sūma dextos liqt nā legimus phosqꝫ qb⁹ fine postremo. lux celi de sup. cōparuit. quid beati⁹ ꝙ̄ bonis morib⁹. tēpora deducere vite

Vanitas

Triste peccatorib⁹ cū nulla p̄mia p̄cordia decorant. s scelera p̄mūt nudosqꝫ pgere certū

Ratio

Plurimū. debēt luce carētes copie cursū p̄miis decorare. cū dat potestas quoniā nullis solo descētib⁹ talia dantur

Mors

Nec copia/nec terrore/nec/nece sectis plures cernim⁹ deserere gressus

Ratio

Sumite ligonei lugubria carina lusus

Que sūt et cunctis tā coreāda viris

Mors

Et q̄cūqꝫ meos finxit modulamine lusus

Nā proprios ortus ligonis alta dedit

Adolescens

Dictaqꝫ concludite paucis

¶ Ratio

Vestis prudẽtie scelera linq̃re. nocumẽtũ nullj dare secularis brachij semitã muneribꝰ minime tentare. nã cicero quid de ternis cum xtꝰ munere dormit.

¶ Mors

Talia nõnullo tempore manent. ꝟ orexj tunc cuncta detecta patẽt. misereable peccatoribꝰ quod vita latere laborãt quod sit damnationis ꝑpetue grauis moles pondere ꝙ grauior montis

¶ adolescens

Copia sãctoꝝ bõa q̃ linquerunt. quo sincera mente celeriꝰ sydera querant. nullaꝙ pondera securos tramites. caligo demergerꝫ. nã que lenia sunt sursũ: queq̃ grauiora: la[illegible]bras querere solent:

¶ Vanitas

Conditio mortaliũ prompta manet sed nubila mens cũ parum doloris tolerant sueꝙ mentis cõpotes miniẽ cernes. ꝟ/licꝫ mẽte secũda seuaꝙ trãquilla patj

¶ Ratio

Nobis semper securitas. nec duri certamina bellj nocent. nec pecunia q̃ pleroſꝙ puersos cogit. nec blandirj prodest. nã cũ talia cernimus tunc veritate tenebrosa silẽt

¶ Adolescens

Terrenis nulla fiducia bonis. sed solũ labilis cursus semita recta ducendus: valete cũ satirico sit mẽs sana in corpore sano.

¶ Ad desiderium de rocuria lingonice
ciuitatis oriundū

Lingonis ꝛ claros concessit celsa sodales
¶ Sed sunt desiderj munera certa mej
Cur tam curta manent cariosi tempora lapsus
¶ Et diuersos liceat pergere calle situs
Etas ha teneris q̄ quondam creuit ab annis
¶ Nec labat aduersos mole ruente nothos
Sed fortuna meum sublimia culmia rerum
¶ Deuehit. sed famulj sepe memento tuj
Nec meminj baculj pungentis corpora amicj
¶ Cumqꝫ fatigatus pergere nolet equus
Nubila nam cursus pūtūt fata ꝑores
¶ Omnia ſ recti sunt patiēda viri

¶ Ad guidonē pignard

Sollicitāt curris vanj precordia q̄stus
¶ Nec Procul vndātj cnuba reiecta lacu
Haud tua seducat mortal' gloria fame
¶ Libres ſ recto tramite cuncta decz
Prebuit ꝛ quondā letātis pocula bacchj
¶ Que dedit et socius mēs hylarata suis
Non m̄ tāta ꝑ donat' copia rerū
¶ Carmiā sed socij munera sume tuj

¶ Ad magistum prudētiū derocuria

Singula cōstātj moderari tempora cursu
¶ Quo letos nobis nunc dedit aura dies
Forma decor/rectj cꝫlepos sapiētia gressꝰ
¶ His mens nāqꝫ tuj nobilitata bonis
Non claram turpant prudētis crimina vitā
¶ Sit recte cunctis norā tenēda vie
Cōprimet optatos sceleratis crimine mores

¶ Q̄uā cernis manibꝰ littera texta meis
Ad dnm̄ cātorē ligonēn. ecc̄lie mḡrm̄ gırardū guillot

Nunc quotiens letos decerpūt pectora lusꝰ
¶ Gloria cum rebꝰ non caritura tuis
Et iam prima vides vanaꝝ culmina rerum
¶ Aspice. ꝗ tacito. talia morte cadunt
Edita mūdanis medicamina pondere rebꝰ
¶ Que sunt lugubres exhibitura iocos

¶ Prudētius de recuria lectorem paucis compellat.

Semita diuersis monstratur recta libellis
¶ Hoc tibi sed paucis semita recta patet
Liuor cur dentes. cogis volitare per auras
¶ Emula cū nobis toxica sepe manent
Difficile ē cunctas paucis deuīcē linguas
Inclyta sed virtus nobilitata premet

Optato sydere Finit libellꝰ diuersarum quattuor viaꝝ ꝑ mgr̄m guill'm chabutū cōpositꝰ ligonice ciuitatis oriumdū. impressꝰ in claustro brunelli parisij. per micaelem toulouse in intersignio cornu ceruj.

Certa salus miseris iam nostros dirige gressꝰ
Sit precor a famulis impia flāma procul

Da nitidos mores. rutilātia sydera celi
Cādida q̄ vincis lilia mixta rosis

Postremo famulis vitare sophistica mundi
Artis ꝛ impresse premia certa manent.

Mēbra iacent variis secli agitata ꝓcellis
Sis pia securas dirige ꝟgo rates

